

Advent – čas obnovení smlouvy Hospodina s každým z nás

1. Makabejská 4,48-59 Žd 9,11-15 L 22,19-20

k obět.: Žd 9,24! před požehnáním: Žd 10,19-25

Přibližně ve stejné době, kdy my křesťané slavíme advent, v čase mezi naším Mikulášem a Vánoce, mají Židé svátek světél = svátek posvěcení = Chanuka /doslova zasvěcení/. Připomínají si znovuvysvěcení jeruzalémského chrámu v roce 164 př. Kr. za makabejského povstání /vyhnání Seleukovců ze svatého pahorku za Judy Makabejského/. Židovský svátek světél Chanuka trvá 8 dnů a rozsvěcí se postupně devítiramenný svícen Chanukija. Při obnově chrámu, jak jsme o ní četli z 1. knihy Makabejské, přinesli Izraelci do vyčištěného chrámu veliký zlatý sedmiramenný svícen. V chrámu byla nalezena jediná nádoba rituálně čistého oleje, jen malý džbáněk. Nalili olej do sedmi misek svícnu, v každé ho bylo jen trochu. Přesto sedmiramenný svícen hořel zázrakem 8 dní, což byla doba nutná k přípravě nového /rituálně čistého/ oleje. Podle toho je svátek Chanuka osmidenní, každý den se v domácnostech rozsvěcuje další jedna svíce. Snad i odtud naše postupné rozsvěcení adventního svícnu nebo věnce. O svátku světél Chanuka si Židé připomínají Desatero Božích přikázání. Nejen připomínají vydání Desatera a jeho znění, ale i prožívají, že **Bůh Hospodin uzavírá znovu a znovu s každým člověkem smlouvu**. Smlouva, H berít = dohoda, úmluva, původně svazek Hospodina a izraelského lidu, zastoupeného praotcem Abrahamem, později vedeného Mojžíšem. Znamením této SZ smlouvy bylo právě Desatero vyryté do dvou kamenných desek. SZ lid však smlouvu opakovaně porušoval, reptal proti Bohu, byl mu nevěrný – pod vlivem okolního pohanství měl sklon uctívat různé bůžky a modly. Nakonec Bůh poslal svého Syna, vtělil se v člověka Ježíše z Nazaretu, na znamení obnovené neboli nové smlouvy. Nová smlouva obnovuje vztah Hospodina s neposlušnými a nevěrnými lidmi. Ve starověku uzavírali lidé mezi sebou úmluvu, dohodu tak, že zabili býčka nebo jiné obětní zvíře, rozpůlili je a oba smluvní partneři prošli mezi kusy zvířete a při tom říkali slavnostní smluvní slib: Tak ať se stane s tím, kdo poruší uzavřené dojednání, smlouvu. /Jr 34,18 Gn 15,9nn/

Ve vztahu k Bohu bychom takto špatně dopadli všichni. Všichni bychom si zasloužili za hřích – za neposlušnost Boha odsouzení a smrt. Ale Bůh místo nás obětoval sám sebe, svého Syna, abychom my nebyli za nedodržení smlouvy na věky zavrženi.

Sestry a bratři, v této adventní době očekávání a přípravy na příchod Vykupitele chce Bůh také s námi, s každým z nás uzavřít – **obnovit smlouvu**. To je zvěst této 3. neděle adventní. „Kristus nám přináší skutečné dobro. ... On je prostředníkem nové smlouvy, abychom přijali od Boha věčné dědictví.“ /Žd 9,11.15/ Amen.

/J. Buttová, 3. neděle adventní Krč 11. 12. 2011/